

Zabavno življenje
Karin Komljanec

Niha med hiperaktivnostjo *in lenobo*

Vse dobre stvari so tri. Zato so tri tudi edinstvene in nepovnljive sestre Komljanec, katerih začetnice se začenjajo na črko k in ki so se vse zapisale umetnosti. Starejša Katja je scenografka, srednja Karin je igralka, najmlajša Kim pa je dramatičarka. Sestre so odraščale v čisto drugačni družini, v kakršni trenutno blesti Karin v predstavi Strašni starši – s pristnimi odnosi in tesno povezanostjo, ki je tudi zdaj nadvse trdna.

Od mladih nog je nerazdružljiva s sestrama Kim in Katjo.

Od Katje sem mlajša dvajset mesecev, od Kim pa starejša tri leta in pol. generacijsko smo si zelo blizu. Imele smo zelo lepo otroštvo, pestro in zabavno. Vedno smo imeli polno hišo mačk, mačjih mladičev in obiskov – odraslih in otroških. V ulici, kjer smo živeli, je bilo veliko otrok, predvsem deklet, tako da smo vse dneve preživele zunaj v bližnjem parku ali na vrtovih. Plezale smo po drevesih (češenj nismo rabutale, ker smo eno imeli na vrtu), se podile s kolesi, skakale gumitvist in nagajale edinemu fantu z naše ulice. Vse tri smo igrali v otroški dramski skupini v KUD-u France Prešeren, ki jo je vodila mami. Če pogledaš iz današnjega časa, je bilo precej od-

štekano, a kdor je odraščal v osemdesetih, ve, kako zelo drugače se je takrat živelo – brez vse te tehnologije in mobilnih telefonov. Resnično so bili najpomembnejši ljudje in odnosi z bližnjimi. Naša poletja pa se lahko primerjajo z Bratovščino Sinjega galeba Toneta Seliskarja,« pravi. S sestrama so si značajsko precej različne, v bistvenih stvareh pa podobne. Veliko stvari si zaupajo, vendar spoštujejo pravico do intimne. Vedno so si na voljo. »Čisto v klasičnem smislu, da se lahko zanesemo druga na drugo, vemo, da se lahko pokličemo tudi sredi noči, če je nujno – ali za zjokati se po telefonu ali pa za sposoditi si jajca za peko torte (to so pač stvari, ki se jih počne ponoči). Z vsakim letom ko

smo starejše, se boljše razumemo, ker vse bolj spoštujejo in sprejemamo razlike, ki so med nami.« je hvaležna Karin, ki ji je umetnost dala tudi partnerja. Dramatika, dramaturga in glasbenika Nebojšo Pop Tasića je spoznala v gledališču.

Skupaj na odru in za njim

»Spoznala sva se prek gledališča, nisva delala skupaj. Šele čez nekaj let sva se odločila in skupaj naredila tudi prvo predstavo – monodramo Bodi Marilyn Monroe. To je bilo, preden sva imela otroke. Vadila sva v prostem času, ko nisva bila zasedena z delom v drugih gledališčih. Veliko se pogovarjava o najinem delu, ne glede na to, ali

je skupno ali ločeno. Cenim njegovo mnenje, on pa moje. Ne gre drugače, kot da svoje vloge nosim domov. Najprej konkretno, ko imam v nahrbtniku besedilo, a bolj ko sem bliže premieri in globlje v studiju, bolj to vpliva name tudi doma. Ko se vloga naseljuje vame, iščem vzporednice v življenju, opažam stvari,« razlaga mama dveh otrok. Sin Valentin je star osem let, Julijan ima dve leti manj. »Rada prideta v Mestno gledališče. Prethitapita se v zaodrje in si ogledata sceno, če pa je na odru popoldanska predstava, sta sposobna celo pogledati iz zaodrja, sploh če je muzikal,« pravi. Tudi sicer pogosto obiskujejo gledališče. »V resnici vidim več otroških predstav kot tistih za odrasle. Pred dvema letoma smo s Katjo in Nebojšo ustvarili tudi svojo otroško predstavo Unanana in velikanski slon z enim oklom. Igranje pred otroškimi občinstvom je posebno doživetje, ker so otroci tako neposredni in iskreni. Če jim je dolgčas, pač klepetajo. In moram se pohvaliti, da so pri moji predstavi tiho ali pa se zelo glasno smejejo. Sicer pa Nebojša po gledališčih v Sloveniji vsako leto ustvari eno ali dve predstavi za otroke.«

Knjige in telovadba

Karin se trudi biti stroga mama, vendar ji ne uspeva vedno. »Z otrokoma mi je zelo zabavno. Sploh zdaj, ko sta že večja, ko se lahko pogovarjamo o različnih temah. Rada poslušata zgodbe o 'starih časih', ko sem bila jaz otrok. Sprašujeta, ali je takrat že bila elektrika, telefoni, barvna televizija ... Velikokrat jima moram po pravljici za lahko noč pripovedovati še zgodbe iz svojega otroštva,« pravi. Rada je mama, tudi če to pomeni precej manj časa zanjo. »Fizično kondicijo vzdržujem s telovadbo, najbolj pa si napolnim baterije z branjem knjig in seveda s spanjem,« se smeji. »Zelo rada gledam danske nadaljevanke in nehollywoodske filme.« Trenutno za to nima časa, znašla se je v maratonu slovenskih nadaljevanek. Zdaj je že globoko v Gorskih sanjah, kjer igra županjo gorskega mesteca. Vendar pa njena prava ljubezen ostaja gledališče. »Zelo rada delam, rada pa imam tudi prosti čas za druženje s prijatelji, izlete z otroki in počitnice, gledanje risank, kuhanje, ogled predstev, v katerih ne igram. Vse to je težko uravnovesiti, saj delo vedno prihaja v valovih. Tako sem pred nenehnim izzivom najti pravo mero vsega. Trik je v dobri organizaciji časa, in če bi rekla, da ga zmanjka zame, bi lagala. Saj je čas, ki ga preživim v gledališču ali z družino, pravzaprav 'moj čas', v katerem mi je neizmerno lepo,« sklene.

Andreja Comino

Karin Komljanec uživa v svojem delu.

Nebojša Pop Tasić je njena sorodna duša.